

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic și arhidiacon Ștefan

Iarăși, poporul Meu, iarăși Mă așez cuvânt de hrană a sufletului tău în cartea ta cu Mine, pe masa ta cu Mine, căci ție îți trebuie putere de biruință asupra diavolului, tată. E sărbătoare de sfinți, e sărbătoare de naștere și de sfinți, iar oștirile cerești de sfinți și de îngeri te înconjoară tot mai aproape, căci tu ai nevoie de putere de biruință și de oștiri cerești, tată. Cei necredincioși s-au sculat cu răutate și cu duh rău în ei și zic că nu sunt Eu cuvântul acesta care te crește și te zidește pe tine pentru mântuirea ta și pentru mântuirea Mea de sub omul vopsit, care Mă ține ca momeală în undița lui ca să aibă el stat cu lărgime pe scaun știut sfânt, dar inima lui nu are nevoie de Mine peste el, căci Eu sunt Cel sfânt, și lui nu-i place sfințenia, ci el are nevoie de slava care este pentru Mine pe pământ. El se îmbracă în veșmântul slavei Mele ca să Mi-l păteze cu cenușa păcatelor lui, căci omul este cenușă cu mintea lui și cu rățacirea lui de la calea cea sfântă, pe care i-am arătat-o Eu omului s-o urmeze pentru ca să ajungă la Mine, Cel veșnic, și pentru ca să ajung Eu la el iarăși de la Tatăl, după cum este scris să fac cer nou și pământ nou și om nou, după chipul și asemănarea Mea. Omul însă își are chipul lui, pe care și-l iubește și și-l înnoiește cu cele de pe pământ, nu cu cele din Dumnezeu, și apoi se scoală, bietul de el, și scoate limba la Mine, limbă plină de hulă și de batjocură, căci omul cel ascuns sub vopseala lui dă acum să spună că nu e cu tine calea Mea și că tu nu ești pe calea Mea, ba, din contra, el zice că el este cale și că tu nu ești, poporul Meu. O, tu ești calea Mea spre oameni, tu, tată, tu. Tu ești cărarea Mea pentru cei care dau să învieze din moartea cea din lume și să vină să-Mi urmeze Mie, precum tu ai venit, și dacă ai venit, am făcut din tine cărare spre Mine a omului, dar iată, oamenii se duc la târg, tată, se duc la petrecerea lor cea plină de sulemeneala diavolului, și la Mine nu vine omul care-și iubește chipul său. Să-Mi spună Mie omul cel cu mintea pierdută în lume, să-Mi spună puterea lui și să Mi-o arate. Să-Mi arate viața lui, iar dacă nu are viață din viața Mea peste viața lui, așa cum ai tu, să tacă gura lui cea plină de cuvinte de hulă, și ochii lui să se uite în Scripturi și să vadă care este soarta celor ce hulesc răzvrătindu-se împotriva Mea, și care este soarta celor care se sfințesc pentru Mine și care biruiesc păzind poruncile Mele și păzind mărturia Mea.

Vai celor ce-și înnebunesc mintea, căci pedeapsa lor stă pe limba lor, care arată nebunia lor, limbă cu care ei disprețuiesc și lovesc în lumina care dă să-i scoată pe ei din ascunzișurile lor și să le arate fața cea goală de slavă și de adevăr! Curând, curând, aceștia vor fi învederați și rușinați și judecați de înseși cuvintele lor, care sunt pedeapsa lor, căci cuvintele lor îi judecă pe ei față în față cu slava Mea de peste tine, popor neiubit de lume cum nici Eu n-am fost, cum nici sfinții Mei n-au fost, căci ca și tine am fost și Eu învinuit, iar sfinții Mei la fel.

Sunt în mijlocul tău cu sfântul Meu, cu mucenicul Ștefan, care a mărturisit cu sângele său cel vărsat pentru mărturia Mea și care a biruit prin sângele Mielului lui Dumnezeu, fiule. El n-a iubit duhul cel care stă împotriva Mea, duhul lumii, care are pe fruntea lui nume de hulă, și s-a sculat duhul lumii ca să închidă gura sfântului Meu cel mărturisitor. Dar nu poate nimic antichrist, tată, căci ceea ce face el nu este putere, fiindcă puterea este a Mea și a sfinților Mei, iar antichrist, cel care se ascunde de două mii de ani sub haina de biserică, va fi vădit prin însăși lucrarea lui cea împotriva lui Hristos, căci puterea este a sfinților Mei, a vitejilor Mei, și fericiți sunt cei ce se aleg pentru Mine ieșind din lume cu duhul și cu sufletul lor ca să urmeze oștirii Mele de sfinți, căci cei ce se aleg Mie, aceia sunt cei încununați, aceia sunt rodul cel viu și slava credinței pe pământ, de pe pământ și până în cer, și rămân aceia slăviții Mei, mieii Mei, făcându-

se asemenea Mie prin moarte și prin înviere, căci așa sunt cei biruitori prin sângele Meu, poporul Meu. Amin, amin, amin.

– O, îmi faci loc lângă Tine, Doamne, ca să grăiesc cuvânt de Duh Sfânt în mijlocul poporului Tău de azi, căci sfinții Tăi sunt în venirea Ta, fiindcă așa este scris să vii. O, nu este în lume și pentru lume lucrarea Duhului Sfânt, ci este pentru sfinți și pentru judecata lumii prin sfinți, căci sfinții vor judeca lumea, precum a proorocit apostolul Tău prin Scripturi. Amin.

Eu, sfântul Domnului, cel ce am fost ucis de cei necredincioși pentru mărturia lui Iisus Hristos, cel ce am fost dat la moarte prin lucrarea lui antichrist, care-și zicea slujitor și apărător al legii Domnului, dar el era vrăjmaș bisericii lui Hristos, așa cum și acum este, eu, sfântul Domnului, îi spun duhului hulei să tacă și să nu mai defaime calea venirii Domnului cu sfinții Săi pe pământ spre oameni!

Stau cerurile deschise deasupra poporului lui Hristos în mijlocul neamului român, iar Domnul din dreapta Tatălui cuvintează pe pământ judecata prin cuvânt, și sfinții Lui judecă lumea, o judecă cu viața lor și cu mărturia lor și nu cu altceva. Stau cerurile deschise, și îngerii mâniei stau gata să verse peste tot plata beției oamenilor, și mânia se va atinge de proorocul mincinos, de cei ce hulesc calea lui Dumnezeu spre pământ cu slava Sa, cu cuvântul gurii Lui, care dă fiecăruia după cum este fapta sa. Cei ce au fost și apoi s-au lepădat de această mărturie a lui Hristos, cu care Domnul Se așează în zilele acestea pe vatra neamului român, iată-i, au ajuns hulitori și defăimători, care s-au aprins de mânie ca și cei din vremea mea necredincioși, iar mintea lor e vândută duhurilor rele.

Nebunul zice în inima sa că nu este Dumnezeu acest cuvânt de Duh Sfânt, care vine să mântuiască lumea, dar eu mă rog pentru tine la Tatăl și la Fiul, popor mărturisitor pentru Domnul în zilele acestea, și spun așa în rugăciunea mea: auzi, Doamne, glasul meu de rugăciune, și scoate de sub cuvântul vrăjmaș sufletul poporului Tău și pe cei ce-l pasc pe el spre pășunea Ta! Acoperă-i pe ei de răutatea celor ce viclenesc asupra lor și care lucrează fărădelegea și care-și ascut limba ca o sabie și-și pregătesc săgețile, vorbele lor amare, cu care săgetează din ascuns pe cel nevinovat, și aceștia n-au frică să întindă curse, ba încă spun: „Cine ne va vedea?“. Iată-i, Doamne! Ei nascocesc ticăloșii și zic: „suntem gata, planul este bun“, dar inima lor este prăpastia lor, căci Tu le vei trimite o grabnică săgeată, și fără de veste ei vor cădea sub rană, căci limba lor îi va răni pe ei și-i va prăbuși, și cine-i va vedea va clătina din cap și se va teme, și atunci toți vor fi cuprinși de spaimă și vor mărturisi lucrarea lui Dumnezeu și vor pricepe faptele Lui, și se vor bucura cei drepti în Domnul și vor nădăjdui în El, și se vor veseli cei cu inima curată, precum este scris. Amin.

O, Doamne, întărește pe poporul Tău cu duhul nădejzii sfinte! Mângâie pe cei ce-Ți poartă venirea și fă crezută peste neamuri venirea Ta! Întoarce pentru poporul Tău biruința și fă-l biruitor, pentru numele Tău cel mare de peste el, Mieluțule Cuvinte! Eu sunt mieluțul Tău, cel jertfit pentru mărturia Ta, căci hulitorii m-au ucis cu pietre, Doamne.

Vai celor ce se fac hulitori, vai lor pe pământ și în cer, căci din cer vine judecata lor! Tu însă roagă-te ca mine pentru hulitorii tăi, popor al Mielului Cel junghiat, căci hulitorii sunt fără de minte și nu știu ce fac. O, de s-ar întoarce ei spre pocăință ca să le dea Domnul iertarea! Tu așa să cugeți cu inima ta îndumnezeită, că tu ai sfinții în ajutor și nu te lasă Domnul, și vine Domnul cu oștirea Sa în ajutorul tău, și vor fi descoperiți toți cei cu inima și cu fapta ascunsă și Domnul va hotărî pentru ei. Amin.

Iată ce iubire îți dau, popor mărturisitor: iubește slava lui Dumnezeu peste tine și îmbracă-te în haină de slavă, căci sfinții care vin cu Domnul sunt îmbrăcați în veșminte de în alb, curat, precum este scris. De mult, de mult caută Domnul să-ți spună cuvânt mare. Te voiește Domnul în haină albă îmbrăcat și rugându-te Lui așa. Îmbracă-te în veșmânt alb, popor care ești semn pe pământ! Semnul Fiului Omului ești tu, și Domnul Se arată cu tine pe pământ și în cer înainte de arătarea Lui cea mare, precum este scris despre ziua venirii Lui.

Strângeți-vă sub haine albe la rugăciune înaintea Domnului, căci frumoasă era slujirea sfinților bisericii la începutul vremii lui Hristos cu sfinții, vremea primilor sfinți. Se îmbrăcau preoți și diaconițe în veșminte albe și slujeau slujba cea sfântă și Se slăvea Domnul cu bucuria slavei în taină pe pământ cu cei credincioși. Duhul rău cade din putere când vede veșmântul sfânt al sfinților, veșmântul alb al slujitorilor lui Hristos, veșmântul bisericii Domnului. O, era frumoasă slava Domnului în biserica Domnului după ce Domnul S-a așezat iarăși întru Tatăl. Erau preoții slujind în veșminte albe și erau diaconi slujitori lângă preoți peste tot, și erau mulțime de diaconițe, care ca albinuțele în stup slujeau biserică peste tot pe unde erau sfinți în robie la stăpân sau în strâmtorare sau în boală sau în orice suferință a lor. O, unde mai este azi în biserică așa slavă, așa măreață și sfântă lucrare întru toate mădularele bisericii? Preoții bisericii lumii au băgat la întuneric și la nelucrare biserica, și ca să fie numai ei tot, toate mădularele, dar nu așa este biserica lui Hristos. Ea trebuie să lucreze cu toate mădularele ei când ea este, iar în mijlocul lucrării ei, duhul proorociei. Amin.

O, erau mulțime de haruri. Toate darurile lucrau prin biserică, în taină față de lumea cea slujitoare la idoli, iar pe de altă parte mergea lucrarea bisericii și se strecura peste tot cu lumina ei și cu hrana ei. O, nu mai sunt în biserici diaconi și diaconițe, și sunt numai preoți. Ei taie, ei spânzură. O, nu așa este biserica lui Hristos. Nimeni nu mai vrea să citească Scripturile așa cum grăiesc ele, iar omul de rând este înșelat de cei ce-l stăpânesc și care au ascuns cheile împărăției cerurilor ca să nu se mai vadă întreaga lucrare a ei, biserica Domnului pe pământ.

O, popor cules de Domnul dintre spini și măcăciuni! Așează-te în haina sfințeniei, în haină albă de sfânt, de care diavoli fug și se topesc! Să fie pe pământ ca și în cer! Amin. Slujiți slujba sfântă îmbrăcați în veșminte albe. Fiți frații cei mai mici ai sfinților pe pământ, căci așa este scris în Scripturi că sunt sfinții îmbrăcați. Lăsați de deasupra voastră deschisă cărarea tainelor cerești cele pentru slujire ca în cer pe pământ! Nu vă potriviți feței acestui veac, care nu are în el biserică întreagă, biserică adevărată prin toate mădularele ei! Vrea Domnul să așeze peste tot, prin toate cetățile pe unde-i are pe ai Lui, vrea Domnul să așeze împărăția cerurilor din loc în loc și haina ei cea albă, de care diavoli fug. Fiți binecuvântați hrânindu-vă cu Mielul lui Dumnezeu, Care vă sfințește! Așezați preoți prin cetăți prin harul cel purtător prin biserică! Așezați diaconi și diaconițe, și să aibă toate mădularele biserica lui Hristos peste tot, iar peste ea, duhul proorociei! Amin. O, Domnul este în strâmtorare între voi și mi-a spus să mărturisesc vouă lucrarea bisericii sfinților Lui. Adunați-vă în jurul Mielului Cel junghiat! Strângeți-vă tot mai des pentru duhul mărturisirii, pentru duhul creșterii sfinte, căci aceasta este lucrarea bisericii. Nu vă temeți de oameni! Fiecare pasăre pierde pe limba ei, iar limba și duhul vostru să-L mărturisească pe Domnul în lucrare de biserică. Amin. Nu disprețuiți duhul proorociei, duhul care vă aduce de la Domnul, căci pe vremea primilor creștini erau cete de prooroci și de apostoli, și nu este adevărată limba celor ce spun că s-a închis cerul și nu mai este proorocie. Ba, din contra, cerurile s-au deschis și mai mult după ce Domnul S-a dus la Tatăl, căci Fiul lui Dumnezeu a turnat din Duhul Său peste biserică apoi, și bisericile aveau prooroci lângă preoți, și aveau diaconi și diaconițe, și aveau evangheliști și mărturisitori, și aveau vindecători și făcători de minuni, și aveau harul lucrând și așa slujea biserica peste tot din loc în loc la începutul ei, până ce antichrist a intrat și i-a furat salba și a luat cheia ei și a dat-o spre vânzare și a luat biserica din calea omului, căci biserica așa cum este ea acum, nu este așa cum era ea așezată de Domnul și de apostoli la începutul ei. Eu eram diacon și cârmuiam diaconi prin lucrarea bisericii și prin umbrirea Duhului Sfânt, și eram apostol plin de Duhul Sfânt, și erau feciori și fecioare apostoli, și erau tineri și tinere prooroci, și erau bătrâni sfătuitoari și călăuzitori, și mulțime de lucrători erau, iar pentru hrana cu Hristos a bisericii de peste tot mergeau diaconi și diaconițe și îi hrăneau pe creștini, luând de la preoți și dându-L pe Domnul peste tot pe unde sufereau sfinții în mijlocul lumii cea fără de lumină în ea, și așa biruiau sfinții lumea prin sângele Mielului Cel junghiat, Care era hrana lor, hrana bisericii sfinților. O, nu vă

temeți de oameni, căci ei sunt goi și n-au veșmânt de slavă așa cum aveți voi veșmântul sfințeniei! Nu vă temeți de cei ce părăsesc calea alături cu voi, ducându-se iarăși de la lumină la întuneric! Aceia n-au biruit în ei lumea, și lumea îi smulge ca pe sadurile care nu au prins rădăcini dacă s-au tot clătinat de pe temelie. Fiți cuprinși în Duhul Sfânt, Care Se dă vouă lucrându-Și lucrarea! Pace vouă! Ascultați de Domnul! Prețuiți duhul proorociei, căci biserica trebuie cârmuită și întreagă trebuie să fie. Amin.

Eu, Doamne, Te-am ascultat și am grăit poporului Tău despre vremea bisericii primilor sfinți, pe când încă era întreg lucrătoare biserica Ta, și apoi s-a băgat omul în ea și a stăpânit peste oameni în biserică și n-a mai cârmuit Dumnezeu prin ea pe pământ. E vreme lungă de când Tu aștepti înfățișarea cea dintâi a bisericii Tale, pe care Tu o ai întocmită acum pe pământ peste ucenici, dându-le lor putere și har ca să așeze peste tot lucrarea bisericii Tale.

O, Doamne, eu sunt milos. Mi-e milă de Tine, că ești rănit de două mii de ani și n-ai biserică să știe să-Ți prețuiască jertfa Ta spre viața ei cea de la Tine. Mi-e milă de Tine, că ești părăsit și ești ținut pentru câștig de cei ce se fac slujitori de biserică peste oameni, o, și n-are cine să le spună oamenilor minciuna care îi robește pe ei cu fața și cu numele de biserică apostolească și sobornicească. Vai de sobornicia celor ce-și spun biserică a Ta! Biserica Ta este plină de sfinți, nu de oameni. Unde sunt mădularele bisericii dacă mai este biserică? O, nu mai sunt, nu mai sunt mădulare, că nu mai este biserică a Ta pe pământ. De două mii de ani nu mai sunt mădulare în biserică. Dar ai venit Tu să deschizi, și ai deschis. Slavă Ție, Mieluțule junghiat, că nimeni nu s-ar fi găsit în cer și pe pământ să deschidă cartea Ta și să curgă din ea duhul vieții, râul vieții, în care oricine poate să-și vadă și să-și spele fața dacă voiește! Amin. Binecuvintează împărăția Ta peste poporul Tău de azi! Facă-se voia Ta în mijlocul lui ca și în cer! Pace Ție în durerea Ta cea pentru poporul Tău! Durerea cea pentru Tine e pacea celor ce Te poartă cu iubire pe pământ, și prin dureri ei au putere, așa cum Tu ai avut și ai. Amin.

O, Te-am mângâiat în ziua mea de serbare și am fost apostol plin de Duh Sfânt, plin de duhul proorociei peste poporul Tău de azi, Doamne născut prunc în Betleem din mamă Fecioară acum două mii de ani, mamă care a rămas cu noi și a mângâiat biserica și a zidit-o pe ea prin mărturia ei, prin iubirea ei, cu care ea a îmbrățișat ca pe Tine prunc biserica Ta, trupul Tău cel rămas pe pământ, trupul lui Hristos pe pământ, templul Domnului, templul Duhului Sfânt, biserica primilor sfinți, biserica sfinților, și care se aciua în case și era vie prin smerenia ei, nu prin temple înalte, nu prin zidiri neputincioase pentru Dumnezeu, ci prin viața sfinților ei, precum este scris. Amin, amin, amin.

– O, binecuvântat să-ți fie peste poporul Meu glasul tău cel sfânt, apostol plin de Duhul Sfânt în cer și pe pământ! Sfinții sunt cununa Domnului, salba Domnului. Amin.

O, poporul Meu, dorul Meu cel de demult ascultă-l tu! Din zi în zi mai mult fii popor ascultător, ca să nu greșești prin neascultare, fiule. Ascultă de la Domnul, ca să biruiești prin El! Te voi învăța cu marea învățătură din zi în zi mai mult, că vremea cea de afară suflă cu întunericul ei spre tine prin cei ce n-au voit să rămână și să se facă sfinții Mei, ba au plecat spre duh de hulă, tată, și n-au astâmpăr sub întunericul sub care s-au băgat, și sunt urâți, urâți de tot la inimă și la faptă, că nu altceva pătesc cei ce-L trădează pe Domnul și pe frați, căzând din nou în marea cea mare, în lumea cea fără de fund, în bezna ei adâncă. Trădătorii sunt cei mai urâți între oameni, și grăiesc cuvinte de hulă, căci sunt împinși de duhul rău, căruia ei se vând spre slujire. Tu însă ești fiul Meu, și dacă ești, lasă-te călăuzit mereu, mereu, tată, că vremea e urâtă și e ascunsă și nu poți prin ea fără șoapta Mea, care te ține de mână ca să nu cazi, tată. Pace ție! Învăță-te cu pacea Mea cea dulce prin durerea ei, căci sunt îndurerat în mijlocul tău, poporul Meu, și știu și văd durerea ta și cursa cea ascunsă, tată. O, caută-Mă la rană și îngrijește-Mă, că tu ești casa Mea, ești adăpostul Meu, ești biserica lui Iisus Hristos, și porțile iadului nu o vor birui pe ea, ci ea va birui porțile iadului, precum Eu, Domnul ei, Mirele ei, le-am biruit și am

ieșit și Mă numesc Biruitorul morții și al iadului, și numele Meu este nume minunat, precum este scris. Amin, amin, amin.

27-12-2007/09-01-2008